

Sygn. akt VII K 330/16

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 stycznia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. VII Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Zielińska

Protokolant: st. sekr. sądowy Joanna Siwek

Prokurator: Jarosław Anioł

po rozpoznaniu w dniu 30 stycznia 2017 roku,

sprawy **D. S. (1)** s. J. i A. z domu G. ur. (...) w Z.

### **oskarżonego o to, że:**

w dniu 15 kwietnia 2016 r. w miejscowości T., woj. (...) na drodze(...) umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym przez to, że będąc w stanie nietrzeźwości prowadzącym do stężenia próba I - 0,52 mg/l o godzinie 18:14, II- 0,47 mg/l o godzinie 18:31, III - 0,38 mg/l o godzinie 19:07, IV - 0,41 mg/l o godzinie 19:09, V - 0,33 mg/l o godzinie 19:24, alkoholu w wydychanym powietrzu kierował samochodem marki F. (...) o nr rej (...) na drodze publicznej.

### **tj. o czyn z art. 178 a § 1 kk**

1. oskarżonego **D. S. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 178 a § 1 kk i za to na podstawie art. 178a § 1 kk wymierza mu karę grzywny w ilości 90 (dziewięćdziesięciu) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;
2. na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat;
3. na podstawie art. 43a § 2 kk zasądza od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej kwotę 5.000 (pięć tysięcy) złotych tytułem świadczenia pieniężnego;
4. na podstawie art. 63 § 4 kk na poczet orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 15 kwietnia 2016r.;
5. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70 (siedemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 90 (dziewięćdziesiąt) złotych tytułem opłaty.

**Sygn. akt VIIK 330/16**

## UZASADNIENIE

W dniu 15. kwietnia 2016 roku około godz. 17.00 D. S. (1) odebrał swoje auto F. (...) nr rej. (...) z warsztatu samochodowego w T.. Tam wraz z mechanikiem wypił 3 piwa o pojemności 0,5 litra.

Jadąc potem trasą (...) w T. w pewnym momencie nie zdążył wyhamować i uderzył w tył hamującego przed nim pojazdu. Na miejsce przyjechał patrol policji. Za spowodowanie wykroczenia D. S. został ukarany mandatem.

(notatka urzędowa-k.1-2;

kopia mandatu -k. 28;

wyjaśnienia oskarżonego -k.25)

Oskarżony został poddany badaniom na stan trzeźwości. Badanie przeprowadzone o godz. 18.14 wykazało 0,52 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, II próba wykonana o godz. 18.31 – 0,47 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Następne badania wykazały 0,38 mg/l, 0,41 mg/l oraz 0,33 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

(protokół użycia urządzenia pomiarowego -k. 5 -k.8)

**D. S. (1)** ma 35 lat, posiada wykształcenie średnie, jest żonaty, z zawodu jest kierowcą, zatrudnionym w (...) w Ł., posiada na utrzymaniu dwoje dzieci w tym jedno z orzeczeniem o stopniu niepełnosprawności, posiada 1 ha ziemi i samochód, zarabia miesięcznie 2.000 złotych.

(wyjaśnienia oskarżonego-k.22v;

kopia orzeczenia -k. 26)

Oskarżony nie był karany.

(karta karna -k.21)

Oskarżony na etapie postępowania przygotowawczego i przed sądem przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

Wyjaśnił, że autem jechał od mechanika z którym pił piwo. Do domu miał maksymalnie 5 km. Z uwagi na to, że drogą jechała straż pożarna na sygnale auto przed nim zaczęło gwałtownie hamować i dlatego w nie uderzył swoim pojazdem. Podał, że jest jedynym żywicielem rodziny, ma na utrzymaniu niepełnosprawne dziecko, pracuje jako kierowca. Wyraził żal i skruchę

(wyjaśnienia oskarżonego-k.22-23, -k.25)

**Sąd Rejonowy dokonał następującej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego i zważył co następuje:**

Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego, przyznającego się do winy. Korespondują one z protokołem użycia alkometru i notatką urzędową funkcjonariusza policji.

Oskarżony nie zgłaszał uwag, ani zastrzeżeń co do sposobu przeprowadzenia badania.

W ocenie Sądu za wiarygodny uznać należy także pozostały materiał dowodowy, zgromadzony w sprawie jako nie budzący wątpliwości co do swojej prawdziwości i autentyczności.

W ocenie Sądu oskarżony D. S. (1) swoim zachowaniem wyczerpał dyspozycję art. 178 a § 1 kk.

Definicję stanu nietrzeźwości zawiera art.115§16 kk przyjmujący, że zachodzi on, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm<sup>3</sup> wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Oskarżony naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w sposób umyślny, albowiem kierował pojazdem w stanie nietrzeźwym. W stan ten wprawił się dobrowolnie. Podstawową zasadą prawa o ruchu drogowym jest bowiem trzeźwość kierującego pojazdem.

Oskarżony jako uczestnik ruchu drogowego zobowiązany był do przestrzegania zasad bezpieczeństwa tegoż ruchu.

Oskarżony jest winny, albowiem w sprawie nie zachodzi żadna z okoliczności wyłączających winę w rozumieniu Kodeksu Karnego.

Przy wyborze rodzaju i rozmiaru kary, jak również przy orzekaniu środka karnego Sąd baczyl, by były one adekwatne do okoliczności sprawy, a zwłaszcza do stopnia naruszenia przez oskarżonego zasady trzeźwości uczestników ruchu drogowego.

Przy wymiarze kary jako okoliczność łagodzącą poczytano oskarżonemu to, że przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i nie był karany.

Na niekorzyść poczytano natomiast znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu oraz znaczny stopień zawinienia. Nadto na niekorzyść poczytano to, że stworzył realne zagrożenie na drodze, na trasie o dużym natężeniu ruchu. Nie panował nad taktyką i techniką jazdy.

Z tego względu sąd nie zdecydował się na warunkowe umorzenie postępowania jak również na wyłączenie spod zakazu niektórych kategorii prawa jazdy.

W ocenie sądu karą adekwatną i sprawiedliwą w tym przypadku będzie kara grzywny. Ilość stawek (90) odzwierciedla stopień społecznej szkodliwości czynu, wysokość każdej stawki (10) zaś, sytuację majątkową oskarżonego.

W związku z tym, że oskarżony zagrażał swoim postępowaniem bezpieczeństwu w komunikacji na podstawie art.42 § 2 kk należało go pozbawić możliwości kierowania wszelkimi pojazdami mechanicznymi w strefie ruchu lądowego. Mając na uwadze stan nietrzeźwości w jakim kierował samochodem, Sąd orzekł powyższy zakaz na okres 3 lat, uznając że będzie to dla oskarżonego wystarczająco dolegliwe, a jednocześnie adekwatne do stopnia zawinienia. Zakaz ten orzeczono na najkrótszy możliwy okres czasu.

Przesłanką stosowania środka w postaci zakazu prowadzenia pojazdów jest zagrożenie, które mogłoby w przyszłości spowodować prowadzenie pojazdu danego rodzaju przez daną osobę. Zakres, a także czas trwania tegoż środka zależy od stopnia zagrożenia jakie może stwarzać powrót sprawcy do ruchu. Jest to najskuteczniejszy sposób wzmocnienia bezpieczeństwa na drogach, zmuszenia naruszających zasady bezpieczeństwa do ich przestrzegania w przyszłości, przekonania wszystkich uczestników ruchu o potrzebie bezwzględnego podporządkowania się ustanowionym zasadom ruchu.

Na podstawie art. 63 § 4 kk orzeczono o zaliczeniu oskarżonemu czasu zatrzymania prawa jazdy na poczet środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych.

Na podstawie art. 43a§2kk orzeczono wobec oskarżonego świadczenie pieniężne.

Wysokość zasądzanego świadczenia (5.000zł) jest również najniższą jaką przewiduje kk.

Mając na uwadze postawę oskarżonego oraz sumę dolegliwości związanych z wymierzoną karą i środkiem karnym w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, a także zasądzonym świadczeniem pieniężnym w ocenie Sądu jest to wystarczającą reakcją na czyn, którego dopuścił się oskarżony.

Na podstawie art. 627 kpk Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70,00 złotych stanowiącą wydatki poniesione w toku postępowania. Złożyły się na nie:

-ryczałt za doręczenie wezwań i pism w postępowaniu przygotowawczym-20 zł i w postępowaniu sądowym -20 zł na podstawie art. 618 § 1 pkt 1 kpk i §1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18.06.2003 roku w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym ( Dz. U. z 2003 roku , Nr 108, poz. 1026 ).

-opłata za udzielenie informacji z rejestru skazanych w wysokości 30 złotych, na podstawie art. 618 § 1 pkt 10 kpk i §1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 08 2003 roku w sprawie określenia wysokości opłaty za wydanie informacji z Krajowego Rejestru Karnego ( Dz. U. z 2003 roku , Nr 151, poz. 1468 )

Opłatę w wysokości 90 złotych wymierzono na podstawie art. 627 kpk i art. 3 ust. 1 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych ( Dz. U. z 1983 roku , Nr 49, poz. 223 z późn. zm.).